
Omkring Verdun

En
Norsk-
Amerikansk
Students
Oplevelser
i Ambulance-
tjenesten

ved

Luther
Nelson

Class D 629

Book 1 F 8 V 4

Copyright N^o _____

COPYRIGHT DEPOSIT.

Omkring Verdun

Forord.

Luther Nelson, Forfatteren af efterfølgende Dagbogsoptegnelser, er Søn af forhenbærende Statssenator S. M. Nelson af Minneapolis, tidligere af Lanesboro, Minn. Optegnelserne er oprindelig affattet paa Engelsk og nedskrevne dels som Lidsfordriv i ledige Øieblikke og dels som en Erindring til Far og Søskende hjemme i Amerika og ikke med nogen Tanke om at lade dem udkomme i Tryk. Flere af dem, som fik se disse Optegnelser, syntes de var meget interessante og raadede til at gjøre dem tilgængelige for en større Læsefreds ved at udgi dem i Bogform, noget som den unge Forfatter, efter adskillig Overtalelse, gav sit Samtykke til.

Forlæggerne har herved den Ære og Fornøjelse at kunne fremlægge for det norsk-amerikanske Publikum disse tvilke Skildringer fra Verdenskrigen, nedtegnet af en ung Norsk-Amerikaner, der var midt oppe i det han skildrer.

Ørbødigst

John Anderson Pub. Co.

Luther Nelson efter en Flyvetur.

Omkring Verdun

En Norsk-Amerikansk
Students Oplevelser i
Ambulancetjenesten

Ved

Luther Nelson

Med 18 Illustrationer

JOHN ANDERSON PUBLISHING COMPANY
CHICAGO 1917

D629
F8N4

Copyright by
JOHN ANDERSON PUB. CO.,
Chicago, Ill.
1917.

NOV 26 1917

©CLA 179231

h. 1

Illustrationer.

	Side
Luther Nelson, Frontispise. ✓	
En Gade i Verdun, hvor igennem Ambulancen pleiet at kjøre	15 ✓
Et Skur, hvori Soldater, der dør paa Veien til en Redningsstation, midlertidig blir lagt. I Forgrunden sees en død fransk Soldat liggende paa en Baate	25 ✓
Fravensstre til høire: Jack Philipps, Chef for vort Korps; Løitnant Donghairret, fransk Officer, der fører den militære Kommando over vort Korps; Mr. G. S. Harjes, Korpsets Jar	35 ✓
1—Forfatteren tilligemed tre franske Soldater i en Skyttergrav. I Forgrunden sees Spidsen af en fransk Granat.	
2—I en fransk Skyttergrav — Forfatteren har Gasmaske hængende over Skulderen	45 ✓
Forfatteren og en fransk Soldat i en Grablund, beliggende omtrent en halv Mil fra de tyske Linjer ...	55 ✓
1—Udsigt fra Franskmændenes første Skyttergrav i Retning mod Fiendens Skyttergrave, der kun ligger etpar Hundrede Fod fjernet.	
2—"Packard Touring Car" der "vendte Kolbøtte" paa Veien nær Verdun.	
3—Løftende faarede Soldater op i Ambulancen. Der er en Skjærm over Benene for at ikke Tappet skal hvile paa dem	65 ✓
Redningsstation nær Verdun. I Forgrunden sees Resterne af en Ambulance, der blev splintret og sat i Brand af en tysk Granat	75 ✓
Tyske Krigsfanger paa Wei til Koncentrationsleiren bag Slaglinjerne efter Slaget ved Verdun den 15de December. Man merke sig Sølen, som de maa træffe gennem	85 ✓

	Side
En Teaterforestilling og Aftenunderholdning inden Skudvidde fra tyske Kanoner	95 ✓
Levningerne af et fransk Batteri efterat Tyskerne var blit færdige med det. Dette var nær Verdun ...	105 ✓
En Del af Byen Verdun. Domkirken sees i det fjerne	115 ✓
Villedde fra det Indvendige af Domkirken i Verdun. Omend Kirken er ilde medfaret, er Støtten af Maria og Jesus Barnet usfat	125 ✓
Løftende en saaret fransk Soldat op i et Hospitalstog, der skal afgaa til et Hospital	135 ✓
Smaa, hurtigflyvende franske Aeroplaner. Paa det øverste Luftskeib kan det hurtigskydende Gevær samt det franske Flag, malet paa Vingerne og Stjerten, sees. Dette Maskingevær kan affyre flere hundrede Skud i Minutet	145 ✓
To af vore Ambulancer nær en Redningsstation, be- liggende kun en halv Mils Wei fra de tyske Skyt- tergrave. Tilvenstre paa Billedet sees en fransk Mølle, der er blit ødelagt af tyske Granater	155 ✓

St. Olaf College, 10de Mai 1916.

ens jeg sad inde paa Biblioteket idag, fik jeg Die paa Skolebladet fra Beloit (Wis.) College. Jeg tog det op og gjennemlæste det flygtig. Der var dog en liden Lokalmhed som slog ned og fæstet sig hos mig, den nemlig, at to unge Mænd fra Beloit College agter at reise til Frankrige som Ambulance-Chauffører. Dette var noget som øieblikkelig tiltalte mig. Jeg ventet at graduere herfra om nogle Dage, og endnu har jeg ikke været istand til at fatte nogen bestemt Plan for Fremtiden og heller ikke har jeg noget bestemt Arbeide at gaa til, naar jeg nu blir færdig her. Hvorfor da ikke reise til Frankrige som hine unge Mænd, jeg netop havde læst om agtet at gjøre? Jeg vidste ikke hvor jeg skulde henvende mig for at faa de nødvendige Oplysninger om et saadant Projekts Udførelse; men efter endel Tunderinger

besluttet jeg mig til at skrive til Hovedkvarteret for den amerikanske Afdeling af det Røde Kors i Washington, til den amerikanske Gesandt i England samt til Arthur Gleason, der har udført et storartet Redningsarbejde i Belgien, men som for Tiden opholder sig i New York.

Den 17de Mai.

Idag modtog jeg et meget venlig Svar fra Mr. Gleason. Han fremholdt Bigtigheden af det velsignelsesrige Arbejde, jeg bad om Oplysninger om og opmuntret mig til at indsende Ansøgning om Antagelse som Ambulancekjører til Hovedkvarteret for den amerikanske Ambulancetjeneste i New York. Jeg indsendte øieblikkelig min Ansøgning til den Adresse som Mr. Gleason opgav, nævnte mine Kvalifikationer og opgav Navnene paa Personer som kjendte mig og som Bedkommende kunde henvende sig til for at faa nærmere Besked om min Skikkethed.

Den 19de Mai.

Idag forhørte jeg mig hos Prof. Glaten og Prof. Spohn om, hvad de syntes om den Gjerning som jeg tænkte paa at gaa ind i. Begge var begejstret for et saadant Arbeide og opmuntret mig meget sterkt at gaa ind i denne Tjeneste. De fremholdt, at baade vilde jeg selv høste Nytte og Gavn af et saadant Arbeide i Frankrige og desuden vilde jeg ved dette Arbeide hde min Skjærv til Dækkelse af den Laanemlighedsgjæld dette Land staar i til Frankrige for den Hjælp som blev ydet under Revolutionskrigen.

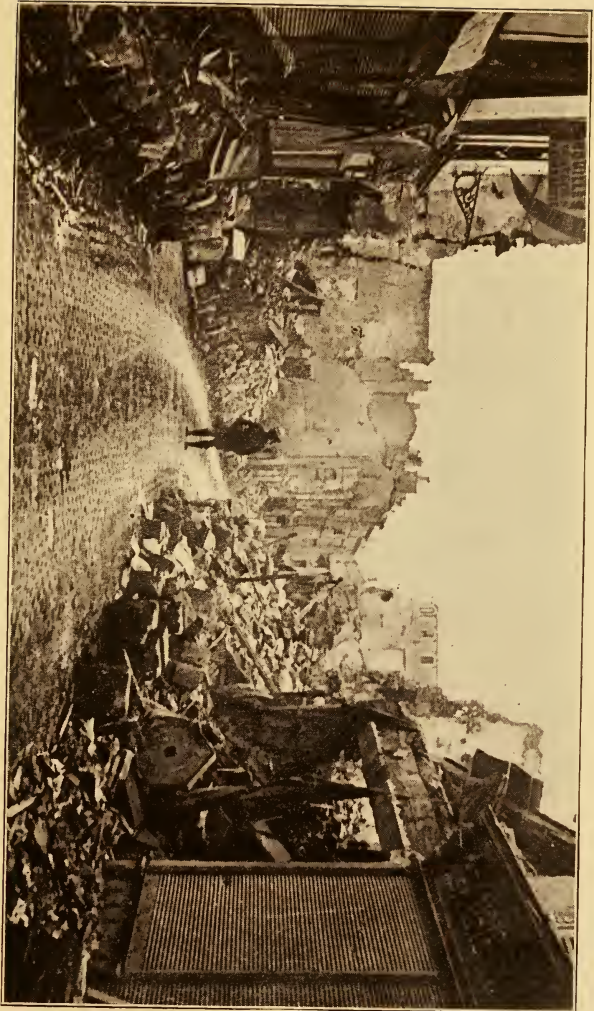
Ved Aftensbordet idag nævnte jeg min Plan til nogle af mine Kamerater. De syntes nærmest at opfatte det hele som en kostelig Spøg. "Naar det gjælder at undsfange vanvittige Planer vil du, Luth, let kunne staa dig som Nr. 1," bemerket min Ven Ole Larsson. Jeg er dog nu fuldt og fast bestemt paa at gaa ind i Ambulancetjenesten og reise til Frankrige, hvadenten saa mine Venner synes om Planen eller ikke.

Den 29de Mai.

Igaar fik jeg Brev fra Komiteen for den amerikanske Ambulancetjeneste i New York med Underretning om at jeg var blit antat som Chauffør. Jeg blev paabudt at gjøre mig færdig til at affeile fra New York den 14de Juni med Dampskibet "La Touraine". Endnu havde jeg ikke nævnt mine Planer for min Far og Søskende. Jeg tog derfor Nattoget til Minneapolis igaaraftes for snarest mulig at forelægge dem Sagen. De syntes ikke at bli synderlig begejstret over min Plan at dra i Krigen; men da de saa hvor sterkt jeg var blit optat af mine Planer, vilde de ikke lægge hderligere Hindringer i Veien og tillod mig at reise. Derfor var jeg dem meget taknemmelig.

Den 2den Juni.

Jeg har hat det svært travlt med at ordne alt til min Afreise, Anskaffelse af Rejsepas og 1001 andre Ting. Slutningsfestlighederne her staaer for Døren. Efterat jeg er færdig her

En Gade i Merdun, hvor igjennem Stambulancerne bleiet at flyre.

til Indtægt for et Fond for saarede franske Soldater. Jeg blev opført paa Programmet med en Mandolin-Solo, som tilsyneladende slog godt an. Der var ogsaa to franske Opera-sangerinder ombord og begge deltog i Programmet. Efterat den mere aesthetiske Del af Programmet var over, tilbød den ene af Sangerinderne sig til at sælge et Kys til Høistbydende i samme ædle Formaal som Koncerten holdtes. Ved den paafølgende Auktion var en Japaneiser Høistbydende. Sangerinden vilde dog ikke kysse Japaneiseren og af en eller anden Grund valgte hun mig til hans Substitut. Nettoindtægten fra Konserthen var over 1000 Francs.

Vi ligger for Tiden ved Munden af Floden Geronne og venter paa Høivaande for at komme op til Bordeaux. Vi vil nok maatte underkaste os en streng Examen og Undersøgelse, før vi slipper iland, har jeg hørt. Det sidste Døgn seilet vi gennem Farezonen og den sidste Nat var alle Kys ombord sluffet og alle Passagerer maatte være paa Dæk og enhver maatte

behagelig Rjoretur. Paa Jernbanestationen i Paris blev vi modtat af en Automobil fra det amerikanske Ambulancevæsen og blev strax ført til Hovedkvarteret.

Ne u i l l y - s j u r - S e i n e , P a r i s , 5 t e J u l i .

Jeg er kommen i Arbejde og er alt begyndt at bli lidt kjendt heromkring. Vort Ambulancehospitaal har en stor og prægtig Bygning og har Rum for temmelig mange Patienter.

Det amerikanske Ambulancevæsen her er inddelt i to Afdelinger. En Afdeling er ved Fronten og den anden holder sig i Paris. Jeg sluttet mig til Paris-Afdelingen. En af Grundene herfor var, at den som slutter sig til Afdelingen ved Fronten, maa binde sig til mindst sex Maaneders Tjeneste, mens man kan komme ind i Paris-Afdelingen ved kun at binde sig for tre Maaneder.

I denne Afdeling er her for Tiden omkring 40 Motorambulancer og 60 Rjørere. Naar Bud kommer til Hospitalet at et Jernbanetog med saarede er ivente, blir alle Ambulancer

fendt til Jernbanestationen. Saasnart Toget er stanset gaar vi Ambulancekjørere ind i Kupeerne, lægger de saarede paa Baarer og bærer dem ind i en stor Sal i Stationen. Her blir de strax undersøgt af Læger, hvorpaa de blir anvist til de forskjellige Hospitaller i Paris og nærmeste Omegn. Vi bærer dem derpaa til vore Ambulancer og kjører dem til sine respektive Hospitaller. De fleste saarede, jeg hidtil har set, har kun faat den allernødvendigste Forpleining og det er et trist Syn at se alle disse lemlæstede og lidende Mennesker.

Vi blir udkaldt til hvilken som helst Tid paa Døgnet. Vi logerer i et stort Privathjem, der er blit overladt Ambulanceafdelingen til dette Brug. Vi sover paa Feltsenge, hvoraf der er mange i hvert Bærelse. Kosten er upaaflagelig.

I de sidste Par Dage har vi havt det svært travlt med at føre saarede Soldater fra Togene til Hospitallerne. En Nat fik jeg slet ikke Tid til at gaa tilfjængs, men blundet lidt i min Ambulance. Forresten liker jeg mit Arbeide meget godt og som Regel faar vi lidt Tid for

om Morgenen for at føre Saarede, som strax vilde ankomme med et Tog, til Hospitalerne. Vi fik en hyperlig Middag og Spisesealen var pryntet med alle Nationers Flag, med Undtagelse af de fiendtlige Landes. Et Par af vore Ambulanceluise fik fat i en Stige, fløv op og nedrev det mexikanske Flag under stor Jubel fra de Amerikanere, som var tilstede.

Et Base Ball Spil stod paa Programmet for Eftermiddagen; men da der var Regnveir, maatte dette sløifes.

Den 11te Juli.

Jeg har været i Paris hele Tiden optil igaar. Da blev fem Ambulancer med Kjørere, blandt hvilke jeg var en, forflyttet til Guilly for en Uges Tjeneste der. Guilly er en liden By som ligger 25 Mil østenfor Paris og altsaa nærmere Krigsfronten. En Skolebygning for Gutter, bygget i Aaret 1600, er blit anvist os som Hovedkvarter. En Bror af Napoleon gif paa Skole her, siges det. Et lidet Stykke herfra er den franske Hærs 3die og 4de Skansegrave.

Da Tyskerne truet med at angribe Paris for halvandet Aar siden, oversvømmet de hele denne Egn. Her er Flyveskole i Nærheden og her er saaledes fuldt op af Aeroplaner og forankrede Observationsballoner at se i Luften omtrent hele Tiden. Jeg synes det var meget interessant at iagttage Flyverne; men Folk heromkring er blit saa vant til at se Aeroplaner i Luften at de ikke censer dem længer.

Neuilly-sur-Seine, Paris, 25de Juli.

Jeg er atter i Paris og kører en Ambulance fra Jernbanestationen til de forskjellige Hospitaler. Da vi "Nykommere" endnu ikke er blit godt kjendt i Paris, har vi som Regel en Politikonstabel med til at vise os Veien. Hver Gang Konstabelen og jeg kommer til Hospitalet med en Flok Saarede og har faaet disse anbragt paa rette Sted, blir vi altid af Sygepleierskerne indbudt til at nyde lette Forfriskninger. Det gjør vort traurige Arbeide adskillig hyggeligere at faa en saa venlig og pynkelig Behandling.

Jeg kører endnu en "Buick" Ambulance.

Et Skur, hvori Soldater, der bpr paa Veien til en
Redningsstation, midlertidig blir lagt. I Forgrunden sees
en død fransk Soldat liggende paa en Baare.

Den er let at styre og jeg har ikke haft synderlige Viderværdigheder med at faa den til at gaa. En Kjører i Paris maa dog være ligs vaagen og ha Dinene med sig immer og altid. Mange af Gaderne som vi kjører gjennem er noksaa trange. Hertil kommer, at Fodgjængere ikke holder sig til Fortaugene men gaar i Gaderne efter som de finder for godt. Der er dog det gode ved dette, at dersom en Fodgjænger blir paakjört af en Automobil, er han udsat for at bli ilagt Mulkt for at ha været i veien for Automobilten.

Skjønt Kofte er god og jeg begynder at bli vant til fransk Madlavning og franske Retter, er der dog nogle amerikanske Retter som jeg længe efter. Først og fremst blandt disse fæbnede Retter er "Pie". Na, som jeg skulde like at faa hugge Tænderne i et saftig Stykke Oble-Pie! Her er en amerikansk Restaurant i Nærheden hvor man kan faa Ice Cream og Soda, og jeg kvier mig ikke for at tilstaa, at jeg oftere har aflagt et Besøg der. Der skal ogsaa være et andet Sted, hvor man kan faa

fjøbt Vasler. Der har jeg endnu ikke været, men jeg agter mig did saasnart Anledning bydes.

Paris, den 16de August.

Der kjæmpes haardt ved Fronten i disse Dage og det bevirker, at noksaa mange saarede Soldater kommer til Hospitalerne i Paris. Jeg har derfor haft det ganske travlt udover en Tid. Vi har ikke nogen fast Arbeidstid, men blir udkaldt naar Hjælp trænges, uanset Klokkeslæt. Vi har dog flaret os udmerket hidtil. Det er en kjæf Flok unge Amerikanere som er knyttet til den herbærende amerikanske Ambulanceafdeling og naar en faar hyggelige Omgangsfæller, glemmes Stræv og Træthed ganske let. En af dem, jeg er meget sammen med og som liker at kaste Bold omtrent saa godt som jeg, er Søn af et af de ældste Medlemmer af Firmaet J. P. Morgan & Co. i New York.

Jeg liker mig i Paris, skjønt jeg endnu ikke har haft Anledning til at se mig om saa meget som jeg skulde ha ønsket. Om Aftenerne

og Nætterne er Gaderne for det meste mørke. Kun nogle smaa Lamper lyser svagt hist og her. Alle Steder, hvor man tidligere pleiet at by paa mer eller mindre letfindige Underholdninger, er stængte. Kvinderne udfører meget af det Arbeide som tidligere udførtes af Mænd. Det overveiende Flertal af Kuskere er Kvinder og det samme er Tilfældet med Sporvognsbetjeningen. Det er ogsaa hovedsagelig Kvinder og Barn, med et Flæet af gamle Mænd, der driver Jordbruget ud over Landet. De fleste Kvinder som gjør saadant Udearbeide, klæder sig i Bureskjørt og de ser svært mandige ud.

Herom Dagen havde jeg den store Fornøjelse at faa være med tilveirs i en Flyvemaskine. Det var en af de mest spændende Oplevelser jeg hidtil har hat.

Suilly, den 1ste September.

Atter er jeg kommet herud. Jeg vilde gjerne komme til et Sted, hvor jeg kunde faa megen Søvn, god Mad at spise samt Hvile; thi for nogle Dage siden sluttet jeg mig til Morgan

& Garjes Ambulancekorps og skal tiltræ Tjenesten strax jeg har udtjent mine tre Maaneder i Pariserafdelingen af det amerikanske Ambulancevæsen.

For Tiden er der tolv amerikanske Ambulancekorps ude ved Fronten. Hvert af disse Korps bestaar af tyve Ambulancevogne samt en "Motor-Truck" til at føre Hjulringe og andre Motordele, en anden "Truck", der anvendes som Reparationsværksted, en tredje som er udrustet til Rjykken og endelig en "Touring Car" for Chefen for Afdelingen saa han kan foreta sine Inspektionsrunder.

Hvert Korps' Personale bestaar af omtrent 40 amerikanske Chauffører, en amerikansk Oberstbefalende samt en fransk Officer, der staar som Ansvarshavende ligeoverfor den franske Hærledning. Desuden har hvert Korps flere franske Mekanikere, Kofke og Hjælpere. Hver Ambulancevogn er besat med to amerikanske Rjørere, umdtagen i Tilfælde hvor dette er umulig paagrund af amerikanske Rjøreres Taatallighed. Det er befundet paatrævet at ha

Lid har jeg ikke hørt om et eneste Tilfælde, hvor nogen af Ambulancefjærerne er blit saaret.

Mr. Harjes staar i Spidsen for S. P. Morgan & Co.'s Bank i Paris og jeg er blit personlig kjendt med ham. Det er en elskværdig Mand.

Herom Dagen var jeg i en pinlig Stilling. Jeg var blit fuldstændig pengeløs, det vil si, jeg havde en amerikansk Cent i min Lomme, men det var alt. Jeg havde forresten en Bankanvisning paa 100 Francs (17 Dollars); men den Bank som havde udstedt Anvisningen, var kommet paa det sorte Bret paagrund af nogle Transaktioner med en tysk Bank. Credit Lyonnais, den store franske Bank som jeg henvendte mig til, negtet derfor at udbetale Beløbet før den havde indhentet Tilladelse dertil af Krigsministeren, og hertil vilde mindst etpar Dage medgaa. Jeg trængte Pengene strax og henvendte mig derfor til Mr. Harjes. Han beordret Berøgen strax udbetalt i sin Bank.

H. S. Harjes, Medlem af det amerikanske Bankfirma Morgan, Harjes & Co. i Paris. Oprindelig var "Formation Harjes" et Automobilhospital og virkede som saadant ganske nær op til Slaglinjerne; men eftersom disse i Tidens Løb blev nogenlunde permanente og ordentlige Felthospitaler kunde oprettes, blev "Formation Harjes" omdannet til et Sanitetskorpss og indlemmet i den franske Hær som den "Amerikanske Sanitetsafdeling Nr. 5".

"Section 5" synes at ha udført værdifulde Tjenester for den franske Hær, Tjenester som er blit paaskjønnet, idet denne Afdeling er blit dekoreret med "Croix de Guerre" i Form af en Palme, hvilket bethr, at Hærsthyrelsen har anbefalt en Udmerkelse. Denne Dekoration blev skjænket som en Paaskjønnelse for den Tapperhed som Korpset udviste i de første Dage under Slaget ved Verdun, da den tyske Hær, under Ledelse af Kronprinsen, truet med at indta Byen Verdun, Borten til det indre af Frankrige.

Der synes at være adskillig "red tape" forbundet med Tilslutningen til en Afdeling ved

Fra venstre til høire: Jack Philipps, Chef for vort Korps; Løitnant Doughairet, fransk Officer, der fører den militære Kommando over vort Korps; Mr. S. S. Garjes, Korpsets "Far".

Fronten; men jeg antar, at Krigsministeren er nødt til at ta alle mulige Slags Forholdsregler for at forebygge at fiendtlige Spioner faar Adgang til Slaglinjerne. Jeg blev nødt til at opgi Navnene paa saadanne som kunde anbefale mig samt fremlægge dokumentariske Beviser for, hvem jeg var og hvorfra jeg stammet. Disse Dokumenter havde jeg erholdt paa Politikammeret i Paris. De syntes at være tilfredsstillende, thi jeg blev antat.

Den 12te September.

I disse Dage har jeg faat min Mundering ændret saa den svarer til den, som bruges i denne nye Afdeling. Desuden har jeg gjort Indkjøb af forskellige Sager som jeg vil komme til at ha Brug for, naar jeg drar til Fronten.

Korpsset forshner mig med en god og varm Nderfrak, Regnkaabe og omtrent alle andre Klær som trænges. Jeg er saagodtsom færdig til at dra til Fronten og jeg blev idag underrettet om, at jeg skulde kjøre derud, da en "Ford" Ambulance og en "Packard Touring

Car" for Officerstaben skulde sendes ud til det Ambulancekorps, hvortil jeg er blit knyttet.

Jeg venter at mine Papirer vil være i Orden inden en kort Tid og jeg vil uden Tvil strax komme til at forlade Paris.

Den 22de September.

Imorgen skal vi begi os paabei til Fronten. Foruden mig er der to andre nye Mænd som drar affted, nemlig Kenneth Philipps og Ralph Doolittle fra New York, begge to kjæffe, unge Mænd.

Den 23de September.

Klokken otte idagmorges afreiste vi fra "The Central Military Automobile Bureau" i Paris. Der fik vi vore Pas, som tillader os at dra omkring inden Krigszonen. For disse maatte vi gi Kvittering. Vi blev derpaa introducert til en fransk "Convoyeur", der skulde ledsage os og vise os Veien til vor Afdeling. De militære Myndigheder røber nemlig aldrig det nøiagtige Sted, hvor dette eller hint Sanitets-

forps er stationert. Philipps og Doolittle kjørte "Ford" Ambulancen, mens Weiviseren og jeg førte "the Packard Touring Car".

Om Morgenen da vi kjørte gjennom Paris' Gader kunde vi ikke se noget som antydet, at Frankrige holdt paa at kjæmpe for Livet. Med Undtagelse af Synet af Soldater, der var hjemme paa Orlov, saarede og forkrøblede Soldater samt nu og da en Militærambulance, forekom Byen os at være som andre normale Storbyer paa den travleste Dagstid. Der var næsten Trængsel i Gaderne af allslags Kjøretøier, og omend der er gode Fortauge, foretrak mange Fodgjængere at benytte Gaderne som Gangstier, noget som var til stor Hinder for Færdselen med Kjøretøier.

Idet vi forlod Paris drog vi i østlig Retning over en Wei som var brolagt med smaa, runde Stene — "Cobble Stones". Den var noksaa ujevn, saa vi fik os en grundig Opstakning. Med korte Mellemrum kjørte vi gjennem smaa Landsbyer, smaa Klynger af Huse, hvor Bønder og Færmere bor. Man ser ikke, saaledes

som i Amerika, Farmhuse med tilhørende Laavebygninger, Stalde og andre Udhuse spredt hist og her udover Landet. En Egn's Farmere har fra gamle Dage af bygget sine Boliger i Rhynger, baade af Hensyn til Selskabeligheden og for des lettere at kunne forsvare sig mod Angreb. Husene er for det meste lave, de fleste bare paa en Etage, men nogle paa to. De er tækket med rød Teglsten. Enkelte Huse var ganske lange men ikke synderlig brede. I disse Huse boede Familien i den ene Ende og Kvæg- og Husdyrbestanden havde Ly i den anden Ende. Vi saa dog ogsaa andre, mer pretentjose Bygninger, bygget i Form af en Vinkel, der paa to af Siderne indsluttet et lidet Gaardsrum. I disse Huse bor Familien i den ene Fløi og Heste, Kjør, Griiser, Sauer og Fjærkræ i den anden. Gaardsrummet er nøitral Grund, hvor Besætningerne fra begge Fløie frit kan bevæge sig.

Da vi var komne omtrent 20 Mil øst fra Paris begyndte vi at passere mange smaa Indhegninger, der var fuldt optagne af Grave. Paa hver Grav var sat et Kors og over hver

Grav vaiet et fransk Flag. Vi var nu komne til den Egn, hvor Slaget ved Marne havde staat, og Gravene gjemte Ligene af dem, som havde ofret sit Liv i sit Forsøg paa at forsvare Frankrige mod de tyske Angribere. Dette Sted, som er beliggende kun nogle faa Mil fra Meaux, er det nærmeste Punkt i Retning af sit Maal, Paris, som Tyskerne naaet under sit Indfald i Frankrige Høsten 1914. Det var i denne Egn at General Galieni, mens Frankrige endnu var uforberedt til Krig, hurtigst mulig samlet Tropper ved Hjælp af offentlige og private Automobilex og saadanne andre hurtige Transportmidler, som han i en Hast kunde opdrive. Det var i denne Egn, at General Joffre, efterat ha trukket sig tilbage for den vældige tyske Overmagt, indtil han troet han havde en tilstrækkelig Hærstyrke og en tilstrækkelig Forsyning af Ammunition til at vove et Slag, kommanderte Holdt og paabød sine Soldater heller at dø end at vige.

Ankomne til den lille By Meaux gjorde vi et kort Ophold og spiste Lunch der. Nogle

Uger i Forveien, nemlig den 2den September, Loarsdagen efter den franske Hærs Seir ved Marne, var der blit holdt Festgudstjeneste i Byen.

Landveiene, efterat vi var komne et Stykke udenfor Paris, var gjennemgaaende gode og holdte i god Stand. De er makadamiserte, brede, afrundede og vel drænerte. Paa begge Sider staar sammenhængende Rader af Skyggetrær. Disse siges at være plantet paa Befaling af Napoleon for at skaffe Skygge og Bedækning for Tropper under Marschen. Langs disse Veie passerte vi noksaa mange flere smaa Indhegninger, hvor faldne franske Helte nylig var blit begravne.

Paa hele Turen udoover forsøgte jeg at faa en Samtale igang med min franske Ledsgager; men jeg havde ikke synderlig Held hermed, da mit Kjendskab til det franske Sprog endnu var temmelig mangelfuldt. I mange Tilfælde da jeg slet ikke forstod, hvad han sa, gav jeg mig Mine af at ha forstaat det tilbunds, og dette skabte desværre nye Vanskeligheder.

Ontrent Kloften halv syv om Aftenen
 ankfom vi til Vitry-la-Francois og Weivijeren
 insisterede paa at overnatte her, istedetfor at kjøre
 videre til Bar-le-Duc. Vi kjørte derfor ud til
 Holdepladsen for Automobiler, hvor vi fik os
 en ny Forshning af Gasolin, hvorpaa vi, efter
 nogen Søgen, fandt os et passende Hotel med
 Skur for vore Automobiler. Den franske Wei-
 vijer blev noget grætten under sin Søgen efter
 et Hotel og af en eller anden Grund lod han sin
 Harne udgaa over mig; men da jeg ikke forstod
 et Gran af hvad han sa, naar han talte fort, var
 hans Udgydelse spildt Umage for hans Ved-
 kommende, og jeg kunde ikke godt bli sønderknust
 eller ta mig nær af noget, som jeg slet ikke
 forstod. Jeg kunde dog skjønne saapas, at jeg
 blev grundig "balled out".

Efter at vi havde spist Middag gjenvandt
 han sin tidligere Elskværdighed. Vi nød forre-
 sten en særdeles velsmagende Middag i Hotel
 d'Ettoile, og efter at ha tat en kort Spadsjertur
 for at faa lidt Motion, gif vi tilfængs.

Den 24de September.

Vi stod op Klokken halv syv idagmorges og efter at ha nydt lidt Frokost, nemlig jort Kaffe og Brød, fortsatte vi vor Reise. Da vi havde kjørt omtrent 25 Kilometer, gik der Hul paa en af Hjulringene paa "Ford"-Ambulancen, men da vi alle, med Undtagelse af Weiviseren, gav os ikast med Reparationen, fik vi den strax istand igjen, saa vi blev ikke synderlig meget forsinket.

Vi kjørte gennem flere Landsbher, der var blit sterkt bombardert i Krigens tidligere Dage, og en Landsbh, Sermaze, laa næsten fuldstændig i Ruiner. Den civile Befolkning er atter begyndt at vende tilbage til disse helt eller delvis ødelagte Bher. Træscur og Telte er blit opsatte og benyttet baade som Boliger og Oplagssteder samt i offentlige Diemed. Disse midlertidige Hytter og Træscur mindet mig om nye Bher som springer op udover Dakota-Prærierne.

Omtrent Klokken halv ti om Formiddagen ankom vi til Bar-le-Duc og begav os med en Gang til Automobilparken. Hundreder af Mi-

Forfatteren, tilligemed tre franske Soldater i en Skyttergrav. I Forgrunden sees Spidsien af en fransk Granat.

I en fransk Skyttergrav. — Forfatteren har Gasmaske hængende over Skulderen.

literautomobiler af alle mulige Skikkelser var samlet der, parate til Brug. Vor franske Ledjager fik vore Papirer ordnet, og efter omtrent en Times Ophold der var vi atter paavei mod vort Bestemmelsessted.

Fra Bar-le-Duc fulgte vi Hovedveien som fører til Verdun. Denne Vei, omend noget ujevn, var bred og i god Stand. Det kom vei med at Veien var bred, thi det ene Tog af "Motor Trucks" og Vogne trukne af Heste, kom og gik, det ene efter det andet i tætte Rækkfølger. Kavalleritropper og Godsoldater, disse sidste kjørende i svære Motor-Flytvogne, kom og gik. Net som det var juste en Officersautomobil forbi med rasende Fart. Der var en stadig og uafanselig Trafikstrøm langs denne Vei. Her fik man en fuld Forstaaelse af, at Krig betyde ikke bare Rjæmpere i Ildlinjen, men at tillige en stor Hær maa holdes i travl Virksomhed bagenfor den egentlige Kampsfueplads.

Da vi havde kjørt fremover en Stund pegte vor franske Veiviser mod Himmelen foran os. Da jeg rettet Blikket i den Retning,

som han pegte, la jeg Merke til et stort Antal smaa Røgpust, der bevæget sig i en Bue. De lignet Fugle. Han fortalte mig, at det som vi saa var Granater som exploderte, og at de var affhyret af franske Kanonerer efter en tyff Flyver, der holdt paa at ta Bestik af de franske Skyttergrave.

Efter at ha kjørt omtrent en Time paa denne Hovedvei til Verdun, svinget vi ind paa en smal Sidevei, og efter 20 Minuters Forløb kom vi til Landsbyen B—. Her vrimlet det af Soldater og her var der militær Rørelse overalt. Vi kjørte gennem Byen og da vi var komne lidt længer frem, var vi komne til den Leirplads som "Section Sanitaire Americaine Nr. 5" for Tiden har. Her fik vi en entusiastisk Modtagelse af en Flok sunde og friske unge Amerikanere klædte i graa-brune Uniformer.

Vor Leir her er beliggende paa et skogklædt Bakkehæld ganske nær Veien. Her er etpar store Telte, hvori vi spiser og sover, og desuden flere smaa Telte og Jordhytter. Vi fik en god Lunch og Middag idag, og skjønt Serveringen

ikke foregaar med synderlig stor Stas, smagte Maden udmerket. Det hjælper sandsynligvis paa Appetiten at vi hele Tiden bevæger os ude i frisk Luft; thi vi er omtrent altid sultne og spiser som Rarer naar Maaltiderne kommer uden at rynke paa Næsen hverken ad Servering eller Kost. Enhver faar sig et tykt Uldtæppe og en Feltfeng til at sove i. Da Nætterne her er temmelig kjølige, sover mange af Gutterne i de Alcer de gaar og staar i, er jeg blit fortalt.

Den 25de September.

Jeg sov ganske godt inat, omend jeg vaagnet nogle Gange ved at jeg frøs, og dette trods jeg klædte mig ordentlig af og isørte mig min Natdragt. Jeg blev fortalt af nogle af mine Kamerater, at Rekruter som Regel hænger fast ved Natdragter ofte saa længe som en Uge efter de er indtraadt i Tjenesten, før de faar Forstand nok til blot at befri sig for Sko og Ydertøi og uden videre Dikkedarier tulle sig ind i sine Tæpper, naar de vil lægge sig til at sove.

Jeg hentet min Frokost i en Jordhytte, der

tjenestgjorde som Kjøkken. Frokosten bestod af Brød, et Æg og en Kop Kaffe. I Kjøkkenet stiftet jeg Bekjendtskab med vor Chef, Kolland, og hans Medhjælper, Barnaby. Denne sidste sad i et Hjørne og skreættet Poteter, mens han nynnet og sang og indimellem holdt Samtaler med sig selv.

I dette Korps er der 20 Ambulancer, nemlig otte "Packards", fem "Renaults", en "Mercedes" og sex "Fords". "Ford"-Ambulancerne bruges for det meste kun ved specielle Anledninger, nemlig naar Korpsset faar Bud om at føre en eller to Saarede til Høspitaler. De store "Packard"- og "Renault"-Ambulancer er uvurderlige i Tilfælde hvor mange er blit saaret under en Træfning og trænger at faa Lægehjælp saa hurtig som mulig. Foruden Ambulancerne og Stabens "Touring Car" er der tre "Auto Trucks", en "General Utility Truck", en Kjøkken-Automobil samt en Smedje- eller Reparations-Truck til Brug for to franske Mekanikere, knyttet til Korpsset. De mer almindelige Reparationer paa Ambulancerne kan

Budskabet til Leiren; thi endnu har vi ikke faat Telefon installert i Leiren.

Under min Venten her kunde jeg se afslags Krigsfornødenheder føres forbi. Blandt de Ting som interesserte mig mest var dog en Flok tyske Krigsfanger, der førtes bag vore Linjer, ledsaget af en fransk Vagt. Nogle af Fangerne var ældre Mænd, mens nogle var unge Gutter. Alle var meget solbrændte og bar disse smaa tyske Luer, der ikke har nogen Skjærm for Ninene. Disse Fanger blir for det meste sat til Arbeide i Sagbrugene og i Skogene her i Egnen og synes at faa en god Behandling. Nu gik netop fire tyske Fanger forbi, bærende to store Gryder mellem sig, den ene fyldt med Suppe og den anden med Vand. Disse Fanger er svært unge, især er der en som ikke ser ud til at være stort mer end en Gutunge. Et par franske Generaler suser forbi i en stor "Limousine", hvorfra det franske Flag vaier. Dige efter følger en Reserveautomobil til Brug i Tilfælde af et eller andet Uheld skulde tilståde den første. En Flok Soldater og samtidig en

Flof af Byens Kvinder er ivrig beskjæftiget med Klædevask. Rigtig et Storbask ser det ud til at være og foregaar i et stort, kommunalt Sten-
trug, oprettet til dette Brug et lidet Stykke fra
Telefon Centralstationen, hvor jeg opholder
mig. Jeg kom hertil Klokken fire og skal bli
afløst Klokken otte.

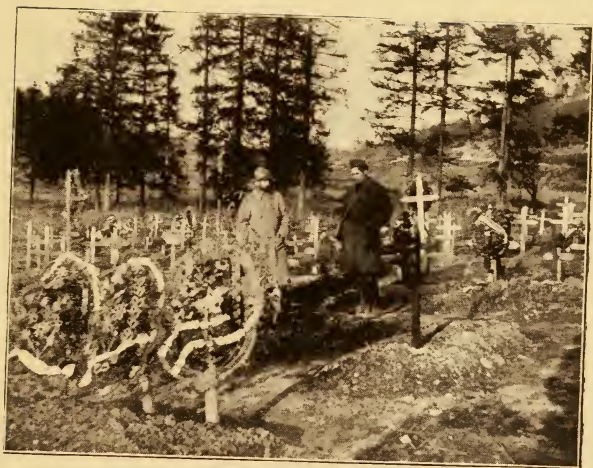
Den 29de September.

De sidste Par Dage har jeg været syjselsat
med at sætte min Ambulance i saa god Stand
som mulig og desuden har jeg været behjælpelig
med forskjelligt Arbeide her i Leiren. Da vi i
de sidste Dage har faat en ustyrtelig Masse
Regn, er der Søle, Søle overalt. Blandt vort
rutinære Arbeide er at hente Vand til Rjøkkenet.
Dette foregaar paa den Maade at vi sætter etpar
tomme Vintønder op i en af de gamle "Ford"-
Automobiler, kjører ind til Byen og faar dem
fyldte fra en af Brøndene der. Vandet er vel-
smagende, skjönt det siges at være sterkt mine-
ralholdig.

Foruden Hovedleiren her har vort Korps en mindre Station i Landsbhen M—, beliggende omtrent sex Kilometer bagenfor Slaglinjerne. Fem Ambulancer holdes der bestandig parate til Tjeneste. En Ambulance gaar derud hver Dag herfra for at afløse den som har været længst paa Farten derude.

Den 28de September.

Idag var det min Tur til at kjøre ud til Landsbhen M— for at afløse en Ambulance. Baagrund af en Forandring i Ordningen var der tre af os som blev sendt afsted idag. Vi forlod Leiren Kloffen 10.30 om Formiddagen og fik Paabud om ikke at kjøre Benveien til M—, da en liden Landsbhy beliggende ved denne Bei nu hyppig blev bombardert af Tyskerne. Vi maatte derfor kjøre en lang Omvei. De andre to Automobiler var en "Packard" og en "Mercedes", mens min var en "Ford". Jeg bovet ikke at kjøre saa fort som de andre to og Følgen blev at jeg kom saa langt agterud, at da jeg naaet Landsbhen S— var de andre ude af

Forfatteren og en fransk Soldat i en Gravlund.
beliggende omtrent en halv Mil fra de tyffe Linjer.

Syne og jeg la afsted i en gal Retning. Jeg blev dog strax indhentet af "Mercedes" Automobilen, der havde kjørt tilbage for at lede efter mig.

Jeg ankom til A— tidsnok til at spise en god Lunch, tilberedt af Claude Marcel, der forestaar Koftholdet i Tjenesten. Vi er indkvarteret i en gammel Bygning der tilhører en Bonde. Huset har bare Kjøkken og etpar Soveværelser. A— er en trivelig liden Landsby; men den civile Befolkning har forladt den for længe siden.

I Eftermiddag blev jeg introducert til Løitnant Gelebart, der har som etflags Overopsyn med Forholdene her i Byen. Jeg er blit fortalt at han har bestræbt sig for at gjøre det saa hyggelig for vort Korps som gjøres kunde her. Han er en varm Ven af Mr. Flagg, der i Begyndelsen af Krigen pleiet ham paa et Hospital i det sydlige Frankrige. De mødtes senere tilfældigvis her ved Fronten.

Hver Aften gaar etpar Ambulancer herfra til Fronten og i Nattens Løb opsamlar de alle

saarede som er indbragt til "Først Aid"-Stationerne og fører dem til Lazareetterne.

Den 29de September.

Udpaa Eftermiddagen idag hørte jeg noget som lignet Hornsignaler og gif ud for at se om noget var paafærde. Kommet udenfor saa jeg Soldaterne stirre paa etpar tyske Luftkibe, der seilet forbi høit oppe i Luften. Franske Kanoner sendte Salve efter Salve efter dem; men Flyverne holdt sig saa høit oppe at de var udenfor Skudvidde. Hensigten med Hornsignaler saasnart man faar Die paa fiendtlige Flyvere, der stebner i Retning mod os, er at gi Soldaterne Varsko om at begi sig til de i denne Hensigt gravede underjordiske Tilflugtssteder, samt at gi den civile Befolkning i Landsbyen Varsko om at holde sig indendørs, for at Byen kan se øde og forladt ud og saaledes ikke friite Fienden sterkt til at kaste Bomber paa den.

Taften fulgte jeg med Simonds ud til Slaglinjen i dennes "Bäckard". Vi forlod Leiren omtrent Kloffen syv og vi var ikke komne

trivelige Landsby L—, ligger nu der som en Hob Ruiner, idet den er skudt sønder og sammen. Lidt længer frem snor Veien sig langs Foden af et Bakkeheld. Oppe i Bakken kunde jeg her og der skimte svage Lyssninger. Her var gravet Guler hvor svære Kanoner var placert. Gulerne var dog omhyggelig tildækket for at de skarpsynte tyske Flyvere ikke skulde finde Stedet, hvor det grove Skjts var gjemt. Bludselig saaes et blændende Lysglimt som en Lynstraale udgaa fra et af disse Steder og derpaa fulgte et Brag som af et Tordenskrald og saa hørte vi en Susen gjennem Luften, idet den svære Granat fløi forbi over vore Hoder paa sit Grinde, der bestod i at bringe Død og Ødelæggelse inden Fiendens Rækker. Gang paa Gang gjentog dette sig mens vi kjørte forbi. Skjønt vi paa Forhaand vidste om at Kanonerne var gjemte i Bakken og til en vis Grad var forberedt paa hvert Skud, skvat vi alligevel uwilkaarlig høit op hver Gang disse frygtelige Skrald kom. Det er sandelig ikke til at undres over, at saa mange Artillerister og deres Assistentter har

faat sine Ørehinder sprængt og har mistet Hørfelen. Da vi var komne forbi en anden Masryg og nærmet os de forreste Slaglinjer, blev Himmelen og Omegnen hyppig oplyst af lysende Granater der sendtes tilveirs og beholdt sit Skin saa længe som et Minut eller endnu længer. Indimellem Brølene fra de svære Kanoner hørtes et uftanselig Bjæf, Bjæf fra Masfingebærene. Det var smaat bevendt med Ratteroen.

Den Redningsstation som er overladt til vort Korps, bestaar af underjordiske Kamre, der er noksaa nær bombesikre. De saarede var bragt did før vi kom. Vi besøgte fem saadanne Stationer og hentet syv Soldater, der var saaret, men ikke værre end at de kunde sidde oppe. Saadanne kan som Regel vente indtil den regulære Natambulance kommer. Dersom en Soldat er haardt saaret, blir der telefonert efter Ambulance og en Specialvogn blir øieblikkelig affendt for at føre den Saarede til et Hospital.

franske Kanoner nølet ikke længe med at svare paa denne Udfordring. Det hørtes som om alle Hauger der i Egnen var Tæstninger som udspydede Ild.

Den Soldat som blev saaret idag og som vi førte til Hospitalet, var netop kommet fra Skyttergravene og skulde reise hjem paa en kort men vel fortjent Ferie. Han var blit rammet i Hosten og hans Saar maatte være temmelig smertefulde; thi hvergang Ambulancen gjorde et lidet Rast, bad han saa inderlig om at vi maatte kjøre forsigtig, saa Vognen ikke kom til at skafe mer end høist nødvendig.

Omtrent Klokken halv tre i Eftermiddag blev en af disse berømte franske 75 Millimeter Kanoner opstillet bare et lidet Stykke fra de Ruiner, hvorunder vi havde vor Station. Strax den var kommet i Stilling blev den til-dækket af Grene og Kviste, for at de tyske Flyvere ikke skulde faa Die paa den. En Telefonledning blev hurtig lagt fra Kanonen til Skyttergravene. Klokken tre skulde Bombarde-mentet begynde, blev vi fortalt. Det sagdes at

1—Udsigt fra Franskmændenes første Skyttergrave i Retning mod Fiendernes Skyttergrave, der kun ligger etpar Hundrede Fod fjernet.

2—"Packard Touring Car", der "vendte Kolbøtte" paa Veien nær Verdun.

3—Løstende jaarede Soldater op i Ambulancen. Der er en Skjærm over Venene for at ikke Tappet skal hvile paa dem.

mistænkelig der kunde skjule en Kanon der i Egnen.

Mens vi stod og saa paa denne Kanonopvisning hørte vi pludselig et frygtelig Brag, en Explosion, lige bagenfor en af Haugene. Strax efter kom en Soldat løbende og berettet at to af hans Kamerater netop var blit dræbt af en tysk Bombe. Denne exploderte ikke, da den faldt, og Soldaterne, dels af Nysgjerrighed og dels for at forskaffe sig en liden Gjenstand til Minde om Dyrkerne, var begyndt at banke paa den med en Hammer for at slaa den istrykker, da den gik istrykker af egen Drift og sparte dem Umagen. Disse to Soldater var blit frygtelig lemlæstet. Efter at de nødvendige Optegnelser var blit gjort, blev de jordsæstet paa en liden Gravplads, som tilhører Landsbyen.

Fra et Observationspunkt i Ruinerne af Stalden som havde tilhørt Herregaarden, hvorunder vi havde vor Station, kunde jeg se baade de franske og tyske Frontgrave nokjaa tydelig. Net som det var kunde jeg se en trind Torpedo, udfjudt fra en Skyttergravmørser,

udenfor Landsbhyen A— saaes en hel Flok Offi-
cerer og Soldater ivrig beskjæftiget med at
spille Fodbold. Udpaa Eftermiddagen førte jeg
etpar saarede Soldater til et Hospital og stanjet
i Hovedleiren ved B— for at indta Middag.
Det regnet hele Tiden udover Aftenen og dette
gjorde Skjøringen nokjaa besværlig. Dog, Regnet
gjorde det vel neppe saa ubehagelig for mig som
det gjorde det for en Flok tykke Fanger, der kom
trafkende gjennem Sølen, ledsaget af flere
franske Konstabler tilhest. Det saa ud til at
være en tung Marsch for dem. Paa Tilbage-
veien til A— fra Hospitalet fik jeg Tilladelse
til at kjøre Benveien, istedetfor den lange Om-
vei, som jeg tidligere havde maattet kjøre,
grundet paa at Tyskerne syntes at ha saa stor
Fornøielse af at bombardere en liden Landsbhy,
hvorigjennem denne korte Wei gif. Jeg kjørte
saa fort jeg turde for ikke at spille mer Tid end
høist nødvendig paa denne farlige Wei. Netop
som jeg var kommet til Landsbhyen slog Maffi-
nen sig vrang og Automobilen stanjet. Efter at
jeg havde flusjet med den en liden Stund og

ligget derude i Kulden og Regnet i flere Dage uden Mad og Drikke. Han var næsten død af Udmattelse, da han fandtes af vore Soldater. Han blev overleveret til Hospitalskorpset. Han fik sig Mad og varm Te, hvorved han kviknet til, og han var meget taknemlig for den ydede Hjælp.

Den 3die Oktober.

Idag kom jeg tilbage til vor Leir i Skogen nær B— og en anden Ambulance drog ud til A—. Paa Veien indover førte jeg tre saarede til Hospitalet i Guilly. Paa Veien dertil passerte vi en Koncentrationsleir for tyske Fanger, hvoraf der for Diebliffet er noksaa mange. Jeg la Merke til, at paa den ene Side af Leiren er der opstillet et Maskingebær til Brug i Tilfælde af at nogen af Fangerne gjør Forsøg paa at flygte.

Den 6te Oktober.

Idag er jeg herude ved Fronten som Whitney Warren's Assistent. I Eftermiddag

Lysfernes Omraade, hvor de exploderte med et stort Brag. Der var baade Maffingeværer og en svær 240 Millimeter Kanon i den Løbegrav, hvor vi var. Demangeac, en kjæf, ung Serjant, der kunde tale Engelsk, var vor Anfører paa Turen. Han var bare 19 Aar gammel, men havde været med i Krigen fra dens Begyndelse af. Denne unge Mand havde været med i Slag i Champagne og i Vogeserne samt havde tilhørt Besætningen i Fæstningen Beauv nær Verdun bare en kort Tid før den blev indtaget af Lysferne. Da vi paa Tilbageveien gik gjennem en af disse Løbegrave som forbinder Hovedskansgravene, hørte vi Susen af en Granat, der kom seilende over til os fra Lysferne. Vi kastet os ned og gjemte os saa godt vi kunde. Granaten faldt og exploderte lige i vor Nærhed og vi blev grundig overdænget med Muld og Grus. Det var et Held for os at vi havde Staalhjelme paa Hoderne, ellers var vi nok blit ilde tilredt af alt det Grus som faldt over os.

Senimod Aftenen, efter at vi var kommet tilbage til Stationen, tog vi en Spadsertur

Redningsstation nær Verdun. I Forgrunden sees
Resterne af en Ambulance, der blev splintret og sat i Brand
af en tykt Granat.

hen over Veien i Retning af Ruinerne af en liden Landsby i Nærheden. Høit oppe i Luften kunde vi se Granater explodere i Nærheden af Flyvemaskiner og tillige høre "Puf, Puf, Puf" fra Aeroplaners Maskingebærere.

Her i Kælderen har Soldaterne fordrevet Tiden med at spille Kort efter Supper. De har drukket ikke saa lidet "Pinard" (den almindelige Vin som uddeles til Hæren), saa de er nok saa lys vaagne. Det er næsten utrolig hvad de kan finde paa at disputere om og hvor ivrige de kan bli i at hævde sine Anskuelser, selv om det bare er Bagateller Diskussionen gjælder. De opfører sig som Barn i at erte hverandre. Alligevel er de prægtige unge Mennesker og jeg holder svært meget af dem.

Den 7de Oktober.

Vi forlod vor Station herude omtrent Klokker halv otte idagmorges. Da vi gif forbi den aabne Dør til det lille Kapel her i Ruinerne, kunde jeg se Soldater ligge knælende i Bøn indenfor og andre sad her og der og læste i sine

Bønnehøger eller Nytestamenter. Mange af Soldaterne har faat Dinene op for Nødvendigheden af at ha noget fastere at holde sig til og stole paa end at sætte al sin Tid til Røgler og Krudt.

Klokken ti Aften. Jeg er netop kommet tilbage fra Barakkerne, hvor der var Aftenunderholdning. Jeg fik se mange vakre Lysbilleder og desuden optraadte et hyppelig Orkester og gav et godt Program. Bistnok rumlet Kanontordenen ganske forskrækkelig i det Fjerne og overdøbet til sine Tider Musikken; men Musikanterne lod sig ikke paavirke deraf og ei heller gjorde dette noget Afbræk i Nydelser for Tilhørernes Vedkommende.

Den 8de Oktober.

Paa Veien til B— idag passerte jeg en tyff Krigsfange klædt i en fransk Uniform. To franske Politikonstabler tilhest ledsaget ham. Tyskeren havde set sit Snit til at flygte fra en Koncentrationsleir og var allerede kommet omtrent 15 Mil fra Leiren da han blev indhentet

merket. Til Maden fik vi god Vin, til Kaffen fik vi en endnu finere Vin og som Afslutning paa Maaltidet fik vi noget fin-fin "Liqueur".

I Eftermiddag mens jeg sammen med nogle Soldater stod udenfor vor underjordiske Station og saa paa hvorledes Granater exploderte i Nærheden af et thst Aeroplan, der var paa en Speidertur bag vore Linjer, hørte jeg pludselig en let Susen tæt ved mig og en Kugle faldt paa den yderste Kant af min Skulder og rullet ned paa Jorden ved mine Fødder. Den gjorde ikke nogen Skade. Det var dog heldig, at ingen af os blev rammet i Ansigtet af disse faldende Kugler, mens vi stod og glodde op i Luften paa Beskydningen af Luftskibet.

Den 18de Oktober.

Jeg er igjen i Redningsstationen ude ved Skyttergravene. Det regner da jeg kom idagmorges og det har regnet hele Tiden siden, derfor har jeg holdt mig her i denne underjordiske Hule det meste af Dagen. Jeg har fordrevet Tiden med at læse. Min fornemste

i Skyttergravene overfor vore, glemte hverken i Karikaturtegningerne eller i Læsestoffet.

Jeg var oppe i Officerernes Kvarter og spiste Middag sammen med Officerer som Kommandantens Gæst. Det var særdeles hyggelig.

Idet jeg stod udenfor vor underjordiske Station her i aften blev lysende Granater sendt op i Luften med korte Mellemrum. Disse kaster et sterkt Skin og oplyser Omgivelserne i en vid Omkreds. De franske lysende Granater hænger i Luften en Minuts Tid, mens de tyske, der udkaster et sterkere Skin, falder strax de har naaet sin Høide. Forresten er her noksaa stille i aften. Kun af og til høres et Drøn fra en af de svære Kanoner som er gjemt hist og her i Bakkerne, og nu og da høres Riffleskud fra Skyttergravene. Mon disse var Dødsbudskab til en eller anden usæet Fiende?

Skveld sidder jeg her i Peiskrogen og drømmer og nynner paa gamle Visestubber, mens Soldaterne sidder og spiller Kort og indimellem diskuterer om Ravens Skjæg. Her sidder jeg noksaa tryk og tilfreds, omend der bare er en

**Tyske Krigsfanger paa vei til Koncentrationsleiren bag
Slaglinjerne efter Slaget ved Verdun den 15de December.
Man merke sig Sølen som de maa træffe gjennem.**

Kroppen var ilde tilredt og han var bevidstløs. Jeg bragte ham til A—; men maatte vente i flere Minuter før Lægen kunde komme. Manden skiftet Farve i Ansigtet mens han laa der og vi troede sikkert at det var Dødskampen vi var Vidne til. Men pludselig aabnet han sine Øine og spurgte paa Fransk: "Hvor er jeg?" Da Manden trængte øieblikkelig Lægebehandling, blev han ført til Hospitalet her, hvor de nødvendige Operationer blev foretat.

Mens jeg lidt senere paa Dagen stod og puslet med min Automobil kom en fransk Soldat hen til mig og sa paa Engelsk: "Hello, sport; how's everthing?" Denne Tyr havde været i Amerika i fire Aar og femten Aar i England og desuden havde han været Sjømand. Han havde været med i Krigen siden i August 1914 og havde kjæmpet i Slaget ved Marne, da "Gunnerne" kom saaledes at man fik se dem. Han fortalte at han og tre andre Franskmænd var lidt affides, da henved 40 Tyffere avancerede mod dem. Vi kastede os ned og skjød saa godt vi kunde, sa han. Han følte sig forvisset om at ha

gjort det af med mindst 1 Tysker. Men han havde da kjæmpet i flere Dage og var frygtelig trætt, og saa begyndte det at gaa galt. Hans Dine var blit beskadiget og hans Arme og Hænder var blit bedærvet. Desuden var han rammet i Mave af en Kugle, saa der ikke var synderlig meget tilovers af ham, der var i brugbar Stand. Han laa derefter omtrent et Aar paa et Hospital, før Saaret efter Kuglen i Mave blev lægt. Da han kom tilbage til Fronten fik han ved tre forskjellige Anledninger hæderlig Omtale for udviist Tapperhed. Da jeg spurgte ham om han ikke vilde gi en nærmere Beskrivelse af disse Bedrifter: "Na, det kunde ikke være noget at snakke om," mente han; "men siden De spørger derom, kan jeg gjerne fortælle hvorledes det gik til at jeg fik min første Krigsmedalje — "Croix de Guerre". Jeg fik den fordi jeg, sammen med nogle andre, forblev i 48 Timer paa et Sted, som vi vidste var underminert af Tyskerne og at de kunde finde paa at antænde Luntten til Minen i hvilket som helst Dieblig som gik og at vi derved kunde bli sendt ind i Ewig-

heden. Det var ikke nogen glimrende Hellebedrift og sandt at si var baade jeg og mine Kamerater temmelig nervøse under vort Ophold der."

Omtrent Klokken halv fem i Eftermiddag fik jeg atter Bud om at komme til P. C. 14 saa fort som mulig. Det begyndte alt at mørkne og jeg kjørte derfor saa fort som jeg voved for at komme frem før det fuldstændige Mørke faldt paa. Den saarede Soldat, som jeg fik i Opdrag at føre, havde faat Brud paa Hjernefalten og hans Hode var foreløbig forbundet og tilhyllet. "Før ham til Hospitalet saa fort som mulig, men paa samme Tid kjør saa forsigtig som det lar sig gjøre," var de Instruxer, jeg fik. Soldaten havde øiensynlig ogsaa faat indvortes Beskadigelser; thi Blodet strømmede fra hans Mund ved hvert Mandedrag. Han var i bevidstløs Tilstand og der var ikke noget Haab om at han kunde leve ret længe. Ankommet til A— maatte jeg vente flere Minuter paa Hovedlægen, der skulde undersøge Patienten og derpaa anvise, hvorhen han skulde føres. Jeg fik Befaling til

at føre ham til Felthospitalet i M—. Jeg blev ærgerlig over dette, som det syntes mig, unødigt lange Ophold i A—. Manden kunde jo dø i næste Dieblif. De fleste franske Hospitaller er, saavidt jeg ved, meget prompte og sthres med megen Dytighed. Dette i A— er dog en Undtagelse, hvad expedit Behandling angaar. Der var endnu Liv i Manden da jeg kom frem med ham til Hospitalet i M—. Han aandet dog med stort Besvær, da hans Mund og Næse fyldtes med Blod.

Den 24de Oktober.

I dagmorges fjørte jeg fra A— ud til vor Redningsstation igjen. Jeg la Veien gjennem S—, men kom helskindet frem. Omtrent Kloffen halv ti kom en Soldat og fortalte, at en Soldat i den forreste Løbegrav var blit alvorlig kvæstet, men at der ikke var nogen der som forstod sig paa at yde ham Hjælp. Mr. Parsons, min Vedsager, foreslog at vi skulde gaa derud og forsøge at gjøre hvad vi kunde for den saarede Soldat; men netop da fik vi

Kommet til Hospitalet, fandt vi Manden død. Han var kommet bort fra en Verden, hvor Mennesker mishandler hinanden paa en saa gruopvækkende Maade.

I Eftermiddag gik Parsons og jeg ind i Gravlunden her for at se os om. Mr. Parsons var især interessert i en tysk Soldats Grav. Denne Tysker var fra Villiers, og det var der at Parsons først sluttet sig til det amerikanske Ambulancekorps. Denne Tysker vilde overgi sig som Fange, men blev skudt og dræbt af en vagthavende Neger, der ikke forstod Tyskerens Hensigt.

Det var ved 9-Tiden i aften at jeg gik ud for at faa lidt frisk Luft ind i Lungerne før jeg gik tilkøjs. Borte i Bakkeheldet paa den anden Side af Engen, der hvor de svære Kanoner ligger indgravet, merkede jeg Signallys, korte og lange, lange og korte Lysglimt. Hvad de fortalte havde jeg ingen Anelse om. Kanoner fra Bakken derborte udsprede sine Ladninger og jeg kan høre Granaterne fuse gennem Luften over mit Hode. Paa den Side, hvor Tyskerne for

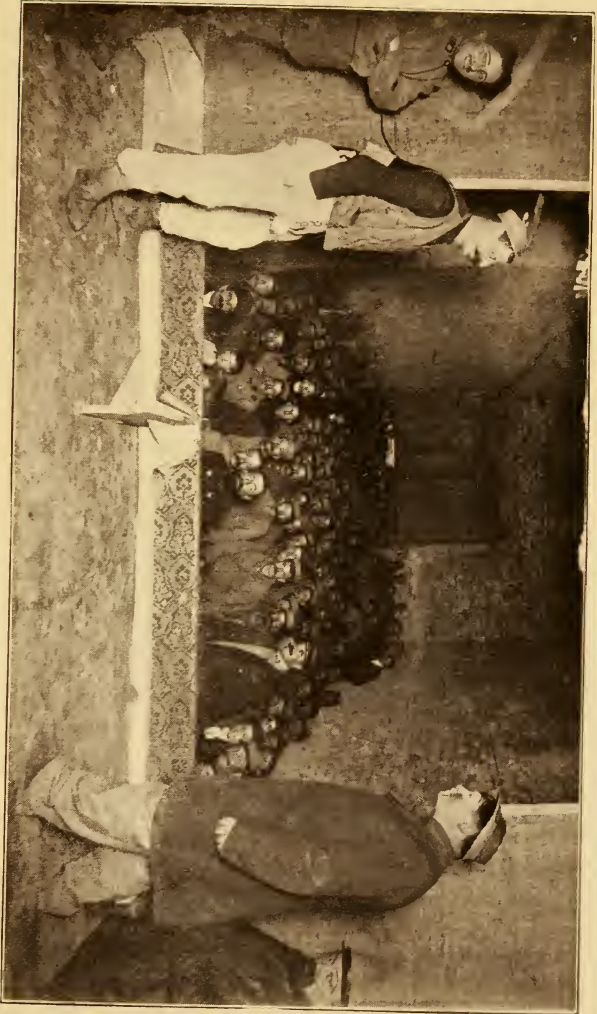

noget frybe over mine Tødder. Det var for mørkt til at se hvad det var; men antagelig var det bare en stor Rotte, da det myldrer af dem her allestedes.

Atter kaster disse kunstige Nordlys et blankt Lyskjær over Egnen. En Trop Soldater drar hen ad Landeveien, der gaar lige forbi Stationen. De er paa vei til Skyttergravene. Mon de vil kunne marschere tilbage, eller mon de vil maatte føres tilbage i Ambulance? Kanskje de slet ikke vil komme tilbake, men bli jordfæstet paa en af de mange smaa Gravpladse, der er indviet nær Fronten. Her vil de da faa hvile i Fred i Nærheden af det Sted, hvor de bragte sit største Offer for det Frankrige, som de elsket faa høit.

Den 31te Oktober.

Paa Veien til M— i Eftermiddag stanset jeg lidt for at se paa et Regiment bli mønstret af General N— og tillige se ham uddele Dekorationer til enkelte af Soldaterne. Den store Eng ved Siden af Veien var næsten bedækket af Soldater. De forskjellige Kompanier med sine

En Teaterforestilling og Aftenunderholdning inden Studiebde fra tyffe Rammer.

sad tilhest, sad med dragne Sverd pegende opad. Generalen med sin Stab red ned gennem Midten af den opstillede Rektangel, hilsende til alle Sider. Musikken holdt inde og et sønderflængt Krigsflag blev baaret af en liden Tropp Soldater hen til Midten af Engen og opstillet foran Generalen. En liden Tropp Soldater steg frem fra Rækkerne og blev ligeledes opstillet foran Generalen. Hver enkelt af disse Soldater havde udført en eller anden Heltedaad, hvorfor han i Regimentets Paasyn skulde faa Belønning. Trompetererne gav nogle Stød i sine Instrumenter, Trommeslagerne slog Hvirvel, hvorpaa Generalen, der var steget af sin Hest, tilføds gik over til de opstillede Soldater og egenhændig fæstet Krigsmedaljerne paa dem. Nogle fik "Legion d'Honneur", andre "Medaille Militaire" og atter andre "Croix de Guerre". Efter at Generalen havde fæstet Medaljen paa Soldatens Bryst, gav han ham et Kys paa hver Kind. Da Belønningerne var uddelt, spillede Musikken atter Marsellaisen og hele Regimentet indtog Salutstilling, idet Generalen red bort.

Den 5te November.

Det er ganske spændende at staa udenfor Stationen her og lytte til Susningen i Luften fra de store tyske Granater. Omkring 30 blev sendt i Retning af Byen R— for en liden Stund siden. Omtrent samtidig aabnet de franske Batterier der i Haugerne en frygtelig Ild paa de tyske Skyttergrave. Skydningen varte bare i nogle faa Minuter. Jeg kunde se Granaterne explodere over de tyske Løbegrave.

Idag er jeg her sammen med Mr. Flagg, der ifølge en Forandring i Ordningerne reiser tilbage til R— igjen iaften, hvorpaa en af de andre kommer herud. Idag spiste vi Lunch hos Kommandanten igjen og som vanlig fik vi os et hypperlig Maaltid Mad og fik tilbringe en hyggelig Stund der. Mens vi sad ved Bordet fik Verten Besøg af Mr. Garjes, Mr. Norton og Jack Philipps tilligemed en fransk Løitnant, der blev introducert som Chef for vort Ambulancekorps.

Den mest spændende Oplevelse jeg har haft

paa lang Tid fik jeg mig idagmorges, da jeg kjørte herud fra A—. Jeg var alene i Automobilen og lod Tankerne løbe hvor de vilde. Blandt andet holdt jeg paa at undre mig over om Tyskerne i Grunden virkelig var saa morderiske, som de har faat Ord for at være. Nei, tænkte jeg, naar alt kommer til alt vil man nok finde, at de er godslige og snille Mennesker, der ikke gjør nogen den mindste Fortræd. Men et Minut senere var jeg kommet paa andre Tanker og maatte erkjende for mig selv, at min tidligere venlige Stemning og milde Dom over Tyskerne var lidt forhastet. Jeg var kommet forbi Landsbøen B—, som Tyskerne siges at ha sliq Fornøielse af at bombardere, og tillige forbi de franske Batterier i Bakkerne paa denne Side af B—. Jeg var netop kommet til den Weistræfning, som er søgt dækket og skjult ved at opstable Krat og Grene langs den. Der er dog en kort Weistub, som jeg har en Anelse om kan sees fra Tyskernes Linjer, og jeg var netop kommet dertil da jeg hørte den velkjendte Susen i Luften tæt ved mig og lige efter fik jeg høre et frygtelig

Brag som af en vældig Explosion. Oppe paa en Haug ved Siden af Veien, omtrent 100 Fod fra hvor jeg befandt mig i Diebliffet, steg en svær Spile af Røg, Muld og Grus tilveirs. Inden et Sekund begyndte Smaaasten at hagle paa Taget af Ambulancen og omkring Ørene mine. Der er en noksaa sterk Stigning paa Veien derafra til Stationen. Jeg tænkte en anden Bombe kunde komme sættende efter denne første endog i næste Dieblif, saa det var bedst at skynde sig afsted. Jeg gav den gamle "Ford" al den Gas den kunde svelge og ramlet afsted saa fort den orket, skjønt jeg syntes det gik ulidelig langsomt. Alligevel, frem kom vi, hæseblæsende, baade "Ford"en og jeg. Baade Flagg og Buck kom ud for at møde mig. Min "Ford" lod jeg staa der og ramle efter at jeg var kommet frem. De spurte mig, om der var noget iveien med Maskinen, de syntes den bar sig saa ilde. "Maskinen er all right," svarte jeg. "Det som Dere hører banker er ikke "Ford"en, men mit Hjerte!" Derpaa fortalte jeg om Tildragelsen paa Veien hid.

Den 6te November.

Daften fulgte jeg Mr. Flagg som dennes Medhjælper paa de natlige Ture til Hospitalet med Saarede. Da vi maatte kjøre uden at ha Lys tændt, var det nødvendigt at kjøre meget langsomt for at undgaa Sammenstød med Ammunitions- og Proviantvogne, der kom og gik i en uanstelig Strøm. Mens vi holdt udenfor det militære Hospital i L—, hørte vi pludselig denne frygtede Susen i Luften komme nærmere og nærmere indtil den opløste sig i et skrækkelig Brag ganske tæt ved. Dette gjentog sig flere Gange og Muld, Grus og Sten fløi omkring os i en ubehagelig Nærhed. Thyfkerne havde altsaa foretat sig at bombardere Byen igjen. Vi havde fire saarede Soldater i Ambulancen. Heldigvis var de ikke værre, end at de kunde sidde i oprejst Stilling. Vi skyndte os med at faa dem ind i en bombefast Hvælving under Ruinerne af et Hus. I mindst en halv Time holdtes Bombardementet gaaende; men saa blev det stille. Vi kravlet os op paa Overfladen for at se hvad der kunde være igjen af Byen og af Ambulancen.

Heldigvis var Ambulancen i god Behold, skjønt flere Granater var faldne og exploderte ganske nær hvor den stod. Skyndsomst mulig fik vi de Saarede op i Ambulancen og drog videre.

Den 7de November.

Klokken syv idagmorges kom et Bud fra Hospitalet ind i vort Sovestværelse med Underretning om, at den Ambulance, hvis Tur det var at gaa til B—, skulde afgaa strax og ta en alvorlig syg Soldat med til Souilly. Da det var min Ambulance som stod for Tur, stod jeg op og begyndte at prøve Maskinen. Denne skabte sig vrang og vilde ikke røre paa sig. Veiret var temmelig koldt og den tjæreholdige Olie, som var brugt, var størknet til, saa næsten alle Dele af Motoren var ligesom groet sammen. Efter at jeg havde strævet med den en Stund uden at kunne faa Liv i den, kom Simmonds til med sin "Packard" og tog min "Ford" paa Slæb. Paa det Vis fik vi endelig "Ford"en kviknet til saapas, at den kunde gaa af egen Drift. Vi hentet den syge Soldat og begav os paavei til Souilly.

Da vi kom til en brat Bakke ved M—, maatte vi faa nogle Soldater til at skyde paa Ambulancen for at faa den op Bakken. Vi havde vor fulde Hyre med at holde Maskinen gaaende Resten af Veien, og netop som vi kom frem udbrændte et af Svinghjuls-Lagreene. Da vi havde afleveret Patienten, mødte vi til al Lykke Joe Roof, der førte en saaret thst Soldat. Han tog min "Ford" paa Slæb tilbage til Stationen i Skogen nær B—.

Den 9de November.

Den nye franske Løitnant, som staar i Spidsen for vort Korps, synes at være "right on the job". Strax han fik se hvor daarlige og ubehagelige vore Kvarterer i Skogen nær B— var, særlig paagrund af den megen Søle der i Eggen, la han sig i Sælen for at finde os et mer passende Sted med den Følge at igaar blev vi indkvarteret i en Bondegaard i den nærliggende Landsby C—. Vort Soveskvarter er oppe paa Kvisten, som Bonden, under normale Forhold, bruger til "Granery".

Levningerne af et fransk Batteri efterat Tyskerne var
blit færdig med det. Dette var nær Verdun.

Den 14de November.

Da "Gutterne" herom Dagen kom ind fra Skyttergravene ved A— og B— berettet de om en fjelden stor Aktivitet i disse Egne i de sidste Dage. Nogle havde været med i et Angreb med Gas. Franskmændene havde udsendt Gasstyken; men pludselig snudde Vinden om og blaaſte Gasen tilbage paa de franske Linjer.

Da Bush og Philipps gjorde en Eftermiddagstur til Fronten var Veien mellem C— og K— under Bombardement. Mudder og Grus faldt om Dreene paa dem, men de kom frem helskindet. Mens de var i C— faldt nogle Granater der. En af disse Granater faldt lige over en "Abri" eller en af disse underjordiske Huler, der er gravet til Beskyttelse mod Bomber. I dette Tilfælde blev dog fem Personer dræbt og flere blev saaret. Nogle af Mændene, som var i Hulen, havde staaet udenfor, da Bombardementet begyndte, men havde faaet Befaling til at gaa under Tag. Muligens var de ikke blit dræbt, hvis de havde staaet udenfor; men paa

samme Tid er det dog altid klogest at begi sig ned i et "Abri", naar Granaterne begynder at explodere i ens Nærhed. En af de Soldater, som dræbtes i Hulen, var en kjæf, ung Mand, som jeg var blit kjendt med og som pleiet at synge paa Koncerterne i A—.

Den 17de November.

Daften sidder jeg ved den aabne Peis her i den underjordiske Station i B—, spiser "Judge" og samtaler med Bill Bullard. Noget grovt Sukker, Chokolade og lidt Smør blev overladt os af Proviantforvalteren og i Eftermiddag, mens Bill holdt paa at reparere sin Automobil, lavet jeg lidt "Judge", som virkelig blev bedre end jeg havde ventet. Mens jeg holdt paa at fuge denne over det aabne Ildsted, holdt franske Artillerister paa at skyde efter en tyff Aeroplan, der seilet høit oppe i Luften, men lige over vore Linjer. En Splint fra en Granat faldt ned gjennem Skorstenen, traf Grunden hvori min dyrebare "Judge" holdt paa at fuge, og havde saa nær væltet hele Stasen.

for vort Korps, tilbød mig en af dem; men jeg foretrækker heller at vente og faa en "Packard" lidt senere. Fortiden er jeg med at kjøre Stabens "Touring Car".

Planen var at jeg idag skulde ha kjørt ud til Verdun. Istedet for dette fik jeg i Opdrag at skudsje Løitnanten og Hovedlægen for vor Afdeling til Commercy. Løitnanten synes at tro, at den som kjører er en almindelig Chauffør. Han gav Mund idag fordi et af Tæpperne ikke var saa rent, som det burde ha været.

Den 2den December.

Det var en meget flau Taksigelsesdag vi tilbragte iforgaars. Vi fik ikke engang bedre Mad end vi faar til hverdags. Nu er Klokken 10 om Aftenen. Her har jeg nu siddet en hel Time og kimplret paa min Mandolin, som Mr. Garjes igaar bragte mig fra Paris. Mine Kamerater sover og nogle snorfer rent affkkelig.

Den 4de December.

I Eftermiddag var jeg udsat for et noksaa alvorlig Ulykkestilsfælde. Idagmorges faldt om-

Mandag her ved Fronten. Det samme Arbeide udføres paa Søndag som paa andre Dage.

Der skulde ha været afholdt en Mønstring af vort Korps for nogle Dage siden ved en General. Vore Automobiler blev vasket og oppudset og opstillet langs Veikanten. Vi Kjørere gennemgik samme Proces og stod der stive og stramme med Staalhjelm paa Hodet og Gasmaske hængende ved Beltet. Denne sidste Indretning er just ikke nogen "thing of beauty", og de fleste af os tar os bedre ud naar vi har den hængende ved Beltet end naar vi bærer den for Ansigtet. Generalen fik dog Forfald, saa vi blev mønstret af Hovedlægen og en Løitnant som Generalens Stedfortrædere. Denne Løitnant bragte os en Takkeadresse fra Generalen for den heltemodige og ufortrødne Maade hvorpaa vi havde udført vort noble Arbeide. Han bad os tillige om at holde os i god Beredskab; thi vi vilde bli opfordret til at udføre anstrengende og farefuldt Arbeide i nær Fremtid.

Saften tog jeg mig en lang Spadsfætur,

Hvorefter Bill Bullard, Kennett Philipps og jeg satte os til at synge og spille paa Mandolin.

Dette er sidste Nat vi skal opholde os her i Grige St. Dizier, da vi skal flytte imorgen tidlig. Siden hint Uheld, da Stabens "Touring Car" væltet og kom i Ustand, har jeg kjørt en "Selden Truck" og ført Olje og Proviant. I Eftermiddag læsjet jeg paa min Truck for at ha alting fix og færdig til Flytningen. Vi har faat Paabud om at staa op Klokken halv sex imorgen og begi os til Senoncourt, hvor den Hærafdeling, hvortil vi er knyttet, ventes at bli holdt i Reserve nogle Dage inden det anstundende Angreb.

Den 12te December.

Vi kom til Senoncourt idag Formiddag. Kennett Philipps, der kjørt en "Peugeot" Kjøkkenvogn, havde et Uheld med sin Vogn og jeg maatte ta hele Udstyret paa Slæb. Vi har faat Ordre til at flytte til Egnen ved Dugny imorgen tidlig, saa vi maa nok staa op Klokken

En Del af Byen Verdun. Domkirken sees i det fjerne.

Klokken halv ni i aften. En Læge kjørte sammen med Davignon i dennes Automobil og Hætzler kjørte med mig. Vi var ikke kommet langt, før noget kom i Ulave paa Maskinen. Efter at dette var ordnet gik det glat en Stund; men saa sprang en Hjulring. Da vi havde raadet Bod herpaa, skapte Ulyene sig vrange. Dette blev ogsaa rettet paa. Fra Souilly til Dugny kjørte vi i en forrygende Snestorm. I Dugny forlod Lægen os. Der mødte vi S. Roof og Kenneth Philipps, der havde ført saarede Soldater fra Verdun til Kirken i Dugny. De fortalte, at det var begyndt at gaa livlig til i den Egn hvor vort Korps var stationert. Det lar til at Franskmændene angriber i aften og det siges at et andet Angreb er planlagt for imorgen tidlig. Drake fortalte mig, at imorgen skal vi begynde at kjøre den Wei, som gaar paa den anden Side af Høien bortenfor Verdun. Det betyr at vi vil faa fuldt op at bestille og at der vil bli nok af tyske Granater til at explodere rundt Ørene vore til at fordrive al Kjedsommelighed og Ensformighed.

Den 15de December.

3 to Timer, fra Klokken 9 til 11 idag, var der et forfærdelig Bombardement og over den store Høi paa den anden Side af Meuse, lige overfor hvor vi bor, hang der en tyk Røgsky, forarsaget af exploderende Granater. Der har været mange Observationsballoner oppe. Man kan paa adskillig Afstand se hvor Slaglinjerne er ved at lægge Merke til disse ankrede, pølseformige Balloner som hænger og svinger høit oppe i Luften. Der er et Utal af Luftskibe oppe. Foruden de jagtseilende Observationsaeroplaner flyver der Sværme af smaa Kampplaner paa kryds og paatvers. Disse smaa Tingester gaar med rasende Fart. Af og til kan vi høre Lyden af de hurtigskydende Maskingeværer, som disse Kampplaner er forsynet med, og ret som det er kan vi se den sorte Røg fra exploderende Granater som Skytterne affyrer paa de franske Flyvere. Det er kun sjelden at tyske Flyvere dober sig ind over de franske Linjer, saa vore Anti-aeroplankanoner faar noget at bestille.

Vore Ambulancer har været paa Garten

som Maal. Tropperne har avancert tre Kilometer, indtat to Landsbhyer og tat omkring 7000 Tyskere tilfange. Weiene er fyldte med tyske Fanger, der mascherer tilbage fra Fronten. De er overladt fuldstændig til sig selv. Hverken Soldater eller Politi ledsager dem. De synes at være vel tilfreds med at være udenfor Skudvidde, selv om de er Krigsfanger. Mange er meget unge, bare Unggutter, og nogle synes at være fuldstændig veltfræmte. Flere af vore Ambulancer havde faat sig et større Forraad af tyske Hjelme. Disse havde de faat fra Fangerne langs Weien. Saarede blir ført fra vore Frontlinjer og vore mest fremskudte Redningsstationer paa Trillebogne og Vaarer af tyske Fanger. De har udført dette farefulde Arbeide meget samvittighedsfuldt.

Med Hensyn til Franskmændenes Behandling af tyske Krigsfanger kan jeg oplyse, at jeg har set ikke saa lidet af denne Side af Krigsførelsen, og ikke i noget Tilfælde af det som jeg har set har tyske Krigsfanger noget at beklage sig over. I de allerfleste Tilfælde faar de tyske

Krigsfanger samme Behandling som de franske Soldater. Det er let at skjønne at det er gavnlig for den franske Hær at behandle sine Krigsfanger human; thi naar Rygterne om en saadan god Behandling naar tilbage til de tyske Hære, vil de tyske Soldater ikke stritte saa haardt imod at bli tat tilfange. Efter Slaget var jeg Vidne til hvorledes mange franske Soldater, der la Merke til den uheldige Forsatning, hvori saa mange af de tyske Fanger befandt sig, grov ned i sine Kandsler og drog frem smaa Blikæsker med Tødevarer og Cigaretter, som de overrafte dem. Mellem de tyske Fanger og de franske Soldater saaes ikke Spor af noget personlig Fiendskab og det var ingen Sjeldenhed at se, at de samme Mænd som kort Tid i Forveien havde staat mod hinanden som Fiender og med fast Forsæt at dræbe hinanden, udviste hinanden Høfligheder og tiltalte hinanden spøgende.

Hele Tiden mens dette Slag stod paa var vore Ambulancer uafbrudt i Bevægelse. De saarede blev lagt paa Baarer og ført til smaa underjordiske "Dressing Stations", hvorfra,

efter at deres Saar foreløbig var blit forbundet, de bares til vore Automobiler. Vi førte dem da til en Landsby bagenfor Slaglinjen, hvor en Kirke var blit indrettet som Hospital og "Sorting Station". Det var kun de alvorlig saarede som blev ført i Ambulancer. Siden der var saa mange saarede maatte de som paa nogen Maade selv kunde gaa, hinke tilbage til Redningsstationen som bedst de kunde selv. Derfra blev de saa ført med Godsautomobiler eller hvilkensomhelst anden Skjds som kunde opdrives. I de Dage yded vore store "Packard" Ambulancer uvurderlige Tjenester; thi de var istand til at føre langt flere saarede paa en kort Tid end de mindre Vogne, som benyttedes af flere amerikanske Korps ved den franske Front.

Hvor bedækket med Søle var ikke de Soldater, som deltog i dette Angreb, efter at Slaget var over! Soldaterne i de mest fremskudte Slaglinjer ved Verdun kan ikke som paa de fleste andre Steder paa den vestlige Front beskytte sig i Skyttergrave. Derfor har Soldaterne søgt Dækning der, hvor de har kunnet finde den, helst

Bogne blev overstrøet med Muld og Grus. Nye Gul efter Bomber kunde opdages i Weiene ret som det var og stundom kunde vi bli forsinket ved at tyffe Krigsfanger holdt paa at reparere Weiene saa vi kunde komme frem.

At kjøre over disse Weie om Natten uden noget Lys og fanhænde i et filende Regn kræver Forsigtighed for ikke at dumpe ned i et Gul efter en Bombe. Desuden maatte vi ikke komme iveien for Artilleri- eller Proviantvognene, der hele Natten igjennem førte Ammunition og Proviant til Fronten. Dertil var vi ret som det var udsatte for at rende paa en død Hesteskrot der laa midt i Weien og dette voldte mange Banskeligheder og Forsinkelser foruden Udhaling af Lidelserne for de Saarede som laa i Ambulancen.

Til sine Tider var Kanonerne saa virksomme at man neppe kunde skjelne noget enkelt Skud. Det var kun et sammenhængende, frygtelig Brag og om Nætterne var hele Eggen opløst af Glimtene fra Kanonerne og Explosionerne af

Billede fra det Indvendige af Domkirken i Verdun.
Omend Kirken er ilde medfaret, er Støtten af Maria og
Jesus-Barnet uskadt.

Lov til at holde os udenfor Skudvidde, forholdsvis da.

Efter at ha spist Lunch fulgte jeg Claude Marcel ud til Fronten. Vi kjørte gennem Verdun og derpaa omtrent tre Kilometer videre, hvor en Redningsstation var oprettet. Verdun frembyr et underlig Skue. Bygningerne laa i Ruiner paa alle Kanter. Det var med stor Spænding jeg betragtede alle Ting omkring mig paa denne min første Tur gennem Byen. Dette var altsaa den By, som næst efter Paris var mest eftertragtet af Tyskerne og som de forgjæves havde udgitt Strømme af Blod og ødslet Tusener af Menneskeliv paa for at faa den i sin Besiddelse.

Med Indkjørselen til Byen fra vor Retning fæstede vor Opmerksomhed især paa Citadellet, den massive, høitliggende Fæstning. Disse Forsvarsverker, der saa ud til at være uindtagelige, syntes ikke at ha tatt synderlig Skade af det frygtelige Bombardement som de har været udsat for. Lidt længer oppe i Byen kom vi til Centraljernbanestationen, der, skjønt den var blit haardt beskudt, alligevel stod med opreiste,

Spjæfende en faaret franff Solbat op i et Spjæpitalstog, her skal afgaa til et Spjæpital.

Bærelser der i Byen kunde opvise, nemlig fire ubeskadigede Vægge. De af det franske Ambulancelcorps, som var i Tjeneste iaften, foretrak at holde til nede i Kælderen, hvor Granaterne ikke kunde naa dem; men vi vilde helst ha vort Tilhold oppe i Bygningen, hvor vi ihvertfald kunde faa frisk Luft. Vi leiret os i Nærheden af Aldstedet, hvor vi sad til henimod 1-Tiden idagmorges; men da der ikke var stort at bestille, fulgte jeg Buss, der førte en Apopleptiker til Hospitalet, tilbage til Chateau Billemont.

J u l e d a g — 2 5 d e D e c e m b e r .

Denne Dag har ikke været stort anderledes end andre Dage, hvad det militære Arbeide angaar. Kanonerne har tordnet hele Dagen og henimod Aftenen kom nogle tyske Granater susende og exploderte i Nærheden af vort Chateau. I Madveien har dog Juledagen været storartet; thi vi fik os en prægtig Middag, rigtig en Julemiddag. Grundet paa Mr. og Mrs. Garjes' og Mr. og Mrs. Kemps venlige Om-

sorg for os, fik vi Kalkunsteg, Rager, Frugt, Nødder, Champagne og Plum-Budding.

Mange af Soldaterne her i Eggen blev idag hjertelig glædet ved at modta Juleklap fra Amerika. Disse smaa Gaver bestod af en liden Pakke samt en eller anden nyttig liden Gjenstand.

Idag fik jeg mig en anden interessant Souvenir, nemlig en bayersk Officers Hjelmskjold.

Under vor Chef, Sack Philipps Gravær, har vor "Under-Chef", Ducky Drake, forestaaet det Arbejde som vort Korps har udført. Han har opholdt sig ude ved Fronten hele Tiden, hvor han har ledet Redningsarbejdet og givet Ordre til Ambulancerne hvor og naar de skulde gaa. Vi hørte idag, at for dette sit modige og utrættelige Arbejde er han blit udsat til at faa Krigsforset.

Den 26de December.

Saften er jeg i Paris, idet jeg netop har faat en syv Dages Permission. Claude Marcel fjørte mig ind til Bar-le-Duc idagmorges og

undertiden var de næsten pinlig "jæte" mod hinanden — syntes nu jeg da. Dette er et deilig Strøg at reise gjennem paa Bryllupsreise; men jeg for mit Vedkommende vilde nu helst foreta en saadan Reise sammen med en Brud fra Amerika.

Der er stor Forskjel paa det solrige Syd-Frankrige og den sure, kolde og sølede Meuse-Dal, hvor Hærene ligger. Denne Del af Landet har heller ikke været truet af Fienden. Selvfølgelig er man dog lige interessert i Krigen og følger dens Gang ligesaa ivrig her som andre Steder i Landet. Der var altid en svare Trængsel hvergang de officielle Bulletiner blev opflaat.

I Eftermiddag førte jeg rundt Byen ledende efter etpar Veninder fra Canada, som jeg vidste virket som Sygepleiersker i et Hospital her. Jeg fandt dem endelig og tilbragte en meget hyggelig Aften hos dem.

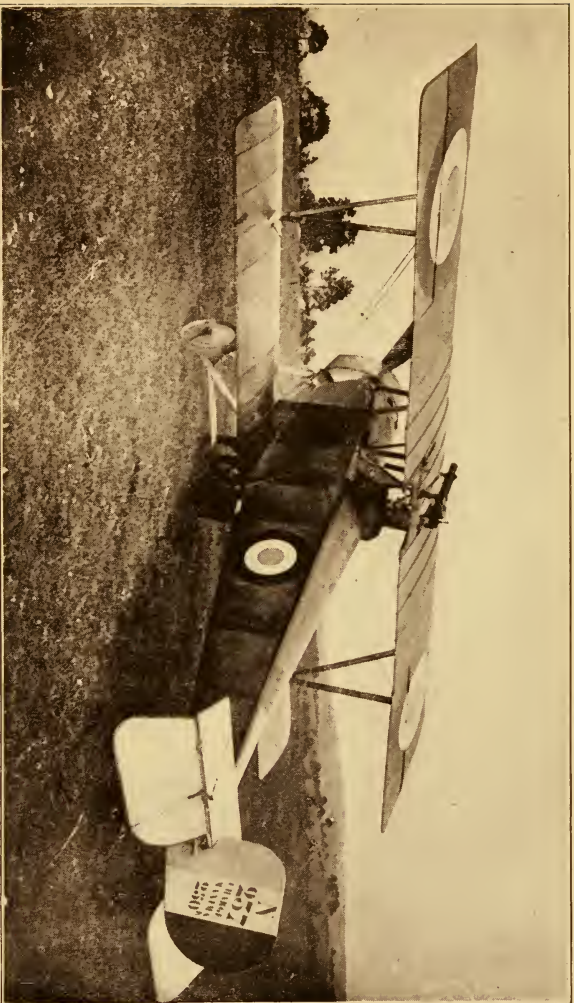
i Monaco iaften, blev jeg forbauset ved at høre engelsk flerstemmig Korsang. Det var en Flok engelske "Tommiess" som var ude paa Ferie og som gav sine Tølelser Lust paa denne Maade.

Den 6te Januar.

Nu er jeg kommet tilbage til Bar-le-Duc igjen og agter mig ud til vort Korps' Hovedkvarter imorgen tidlig. Der er noksaa mange franske Soldater af alle Vaaben her i Hotellet iaften. Officerer og Menige omgaas hinanden som ligestillede Kamerater her.

Den 7de Januar.

Kameraterne fortæller mig, at det har gaat noksaa livlig til her i Egnen mens jeg har været borte. Flere af Ambulancekjørerne har været pinlig nær ind til exploderende Granater saa Splinter fra disse har trængt sig ind i Automobile; men ingen af Kjørerne er hidtil blit rammet.

Smaa, hurtigflyvende franke Microplaner. Paa det øverste Luftskib kan det hurtigflyvende Uebær samt det franke Slag, malet paa Ringerne og Sjerten, sees. Dette Maskingebær kan affyre flere hundrede Skud i Minutet.

til Amerika. Jeg har hørt at han vil bli tildelt Krigsforset for opofrende og tro Tjeneste.

Til sine Tider igaar var der en forrygende Snestorm, rigtig en "Blizzard". Efter Mørket faldt paa var det noksaa vanskelig at komme frem til Frontstationen, da vi ikke fik Lov til at tænde Lys og Beiene var saa optat af Ammunitions- og Proviantvogne. Desuden var der blit fuldt af Huller i Beiene, gravet af exploderende Bomber og der kom stadig nye Forhindringer af denne Art. Naar en Kjører paa Tilbageveien opdaget et nyt farlig Sted i Beien, meldte han dette paa Stationen i Verdun. Der var et sterkt Skin fra Kanonerne, posteret nær Beien, hver Gang et Skud blev affyrt; men dette Lys var saa skarpt og forklarig at vi blev blændet og maatte ofte stanse Automobilten efter et Skud, indtil Diet kunde bli vant med Mørket igjen. Det var dog oftere Tilfældet at disse Lysglimt fra Kanonerne var til stor Nytte for os, idet vi fik se Forhindringerne som var i Beien.

Om trent Kloften tre idagmorges fik jeg to

før jeg saa en vældig Explosion omtrent 75 Yards fra hvor jeg var. Derpaa kom tre andre Granater susende og disse faldt ogsaa lige i Nærheden. Det var ikke frit for at Hjertet flytted sig længer op mod Halsen paa mig. Foure, en af vore Mænd, stod ved Indgangen til vor Station og saa Granaterne explodere nær mig og han ventet hvert Øieblik at se min lille "Sitney" splintres, sa han.

Et Stenbrud nær vor Chateau blev heftig bombardert idag. En voldsom Skjødning vedligeholdtes udover Eftermiddagen og Aftenen idag i denne Egn. Det var et øredøvende Drøn uden Stans. Efter at Mørket faldt paa saa det ud som om vi var omgitt af et Ildhav.

Den 14de Januar.

I de sidste Par Dage har jeg gjort de regelmæssige Ture til Verdun i Tjenesten. Der har været den vanlige Aktivitet af Artilleriet paa begge Sider. Alvorlige Tanker trænger sig ind paa en, naar han fører en Ambulance fuld af saarede Soldater over disse Veie, der

To af vore Ambulancer nær en Redningsstation, beliggende kun en halv Mil's Vej fra de tyske Skyttergrave. Tilvenstre paa Billedet sees en fransk Mølle, der er blit ødelagt af tyske Granater.

pore Fodboldhold og spillet "Association Foot Ball" mod et fransk Hold i Eftermiddag.

Blandt de Franske var der flere som har international Ry som Fodboldspillere og vi Amerikanere led et stort Nederlag.

Sgaarastes var jeg tilstede ved en meget interessant Aftenunderholdning paa Teatret. De optrædende Kunstnere var Musikere og Skuespillere, indkaldte til Krigstjeneste i vor Hærafdeling. Blandt andet paa Programmet var der ogsaa en morsom Revy over Begivenhederne og Tilstandene rundt om i Verden. Heri gjordes ogsaa opmærksom paa Præsident Wilson's liberale Uddeling af Noter. Den bedste Del af Programmet var den som Orkestret udførte, syntes jeg.

Den 22de Februar.

Idag er vi i Void. Vi kom hertil igaar fra Signy-en-Barrois. Hele Hærafdelingen driver paa med Exercis, indøver taktiske Manøvrer som tænkes anvendt under den forventede Fremrykning til Baaren.

Igaar havde vi vakfært Solfkin og Veiret var forholdsvis varmt. Nogle af os havde stanfet ved Bredden af Kanalen. Der flød Isflak her og der paa Vandet. Doc. Høye gjorde den Bemærkning at for 50 Francs fkulde han paata fig at fømme over Kanalen. "Na," fvarte jeg, "hvorfor gjøre en faadan liden Ting til et Mefterfkykke, der kunde være værd 50 Francs? Jeg fkal fømme over Kanalen og tillige fømme tilbage for 10 Francs." Jeg tænfte flet ikke paa at udføre denne Svømmebedrift, da jeg lod denne flotte Bemærkning falde; men da Doc. Høye fa at han havde 10 Francs i fin Lomme, fom han kunde difponere over til et faadant velvædigt Siemed, var der ikke noget andet for mig at gjøre end at bide i det fure Uble og prøve at holde Ord. Jeg klædte mig af inde i Ambulancen, fprang ud og med et langt Hop gif jeg med Hodet førft i Vandet. Uf, faa koldt det var! Der var nogle Rvinder, fom holdt paa med Klædesvafk paa den anden Side af Kanalen. De tog forfkræffet Godeu fat da de faa mig komme fømmende i deres

Retning. Muligens tænkte de, det var et Menneske der havde etpar Skruer løs, siden jeg hoppet i Vandet paa denne Marsens Tid. Jeg kom lykkelig og vel over, steg paa Land og sprang og hoppet omkring for at faa Blodet i godt Omløb før jeg begav mig paa Tilbageveien. Da jeg nærmet mig Stranden paa Tilbageturen, mærket jeg at jeg begyndte at faa Krampe. Musklerne begyndte at trække sig sammen i Knuder; men jeg naaet Land. Forresten tror jeg ikke jeg var udsat for nogen Fare, da der havde samlet sig mange Mennesker for at se paa denne min mer eller mindre vandvittige Bedrift.

Igaar havde jeg en lang Samtale med Serjjanterne Moreau og Denis, hvem jeg blev kjendt med under Exercisen her. De fortalte mig mange interessante Ting om Slaget ved Verdun i December, hvor de var med. Denis er blit saaret flere Gange, nu sidst lige under Diet. Begge har været i Felten siden August 1914; men Moreau har ikke faat saa meget som en Skramme, skjønt begge har faat Medalje som Paaskjønnelse for udførte Bedrifter. Det

Ankomne til vort Bestemmelsessted blev vort Korps indkvarteret i et Kloster i Rogieres-aux-Salines, 15 Kilometer fra Nancy, og der fik vi en honet Behandling blandt en Flok Nonner. Min Tjenestetid var omme den 1ste Marts; men paagrund af at vort Korps var blit overflyttet fra en Hærafdeling til en anden, blev min Afmønstring forsinket ti Dage. Den 11te Marts forlod jeg dog Fronten med et tungt Hjerte, idet det gjorde mig ondt at skilles med mine Kamerater og med de kjække franske Soldater samt at opgi det velsignelsesrige Arbejde som jeg efter bedste Evne havde søgt at udføre i disse Maanedes. Løitnant Doughairet, der stod i Spidsen for vort Korps, kom ind til Paris sammen med mig og vi spiste en hyggelig Lunch sammen efter at vi var fremkomne, omtrent Klokken 3.15 om Eftermiddagen. Jeg led af Mandelbetændelse og havde en sterkt Forkjølelse, saa jeg ansaa det for klogeft at komme herud til det amerikanske Hospital. Her har jeg faat en prægtig Behandling. Det er, naar alt kommer til alt, en behagelig Forandring at

LIBRARY OF CONGRESS

0 020 933 873 7